₹ 5/-

ನೇಸರು

ತಿಂಗಳೋಲೆ

PAGES 20

JANUARY 2023 | Nesaru Tingalole | Vol. XLI - 01

EKAM SAT VIPRA BAHUDA VADANTI

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ

THE MYSORE ASSOCIATION, BOMBAY

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019. | Tel.: 2403 7065

Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

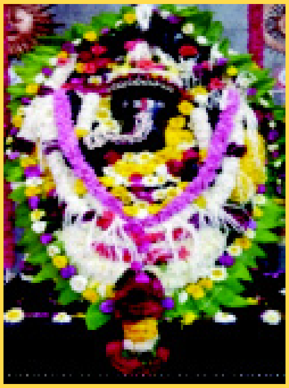

ಬುಧವಾರ, ಜನವರಿ 21, 2023 ಸಂಜೆ 5.30ಕ್ಕೆ

ಮಾಘಿ ಗಣಪತಿ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ

ಮತ್ತು

ಪ್ರಸಾದ ವಿನಿಯೋಗ

PUZZLES & TEASERS

Quickie 1) What two words added together contains the most letters
Quickie 2) What has Head & Tail but no body
Quickie 3) I am a rare case. When today comes before yesterday - What am I

GUESS THE NAMES OF MANGOES

1. HANDICAPED PERSON
2. RELATED TO HINDU FESTIVAL
3. A PRECIOUS STONE
4. ____ PAUNA WORDS DENOTING MARK OF RESPECT
5. TOWN IN KURNOOL DIST. IN A.P.
6. NAME OF THE QUEEN FROM BUDDHIST LEGENDS WHO WAS ONCE A GIRL SELLING FLOWERS
7. AN EXPENSIVE SEASONING SPICE
8. PARROT
9. NAME OF AN ANCIENT COURT DANCER
10. IS IT A DRYFRUIT OR A COLOUR
11. MARRIED WOMAN'S HALL MARK
12. FULL OF JUICE
13. A DISTRICT IN BENGAL
14. KING OF MANGOES IN SOUTH INDIA OR CHOICE OF THE COMMUNITY HEAD
15. NAMED AFTER A PORTUGUESE GENERAL

THIS IS SAID TO BE "SELF MOTIVATION"

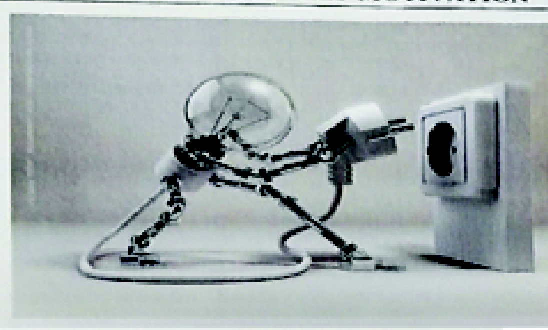

QUOTES FOR THE MONTH

Our lives are not determined by what happens to us but by how we react to what happens, not by what life brings to us, but by the attitude we bring to life. A positive attitude causes a chain reaction of positive thoughts, events, and outcomes. It is a catalyst, a spark that creates extraordinary results.
-*Anon.*

We are all inventors, each sailing out on a voyage of discovery, guided each by a private chart, of which there is no duplicate. The world is all gates, all opportunities.
Ralph Waldo Emerson

Answers to the last month puzzles & teasers

1)	*Bindu*	*7)*	*Dimple*	*13)*	*Sharmila*	*19)*	*Asha*
2)	*Nutan*	*8)*	*Tulsi*	*14)*	*Rani*	*20)*	*Rati*
3)	*Rakhi*	*9)*	*Moushmi*	*15)*	*Kangana*	*21)*	*Neelam*
4)	*Poonam*	*10)*	*Bhagyashree*	*16)*	*Aishwarya*	*22)*	*Pooja*
5)	*Kajal*	*11)*	*Karishma*	*17)*	*Diya*	*23)*	*Madhu*
6)	*Mala Sinha*	*12)*	*Rekha*	*18)*	*Geetha*		
24)	*Vidya*	*25)*	*Sadhana*				

Compiled by Ananth Banwasi

ನೇಸರು ತಿಂಗಳೋಲೆ

ಸಂಪುಟ 41 | ಜನವರಿ–2023 | ಸಂಚಿಕೆ 01

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್
***

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:
ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್
ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ
ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್
ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ
ನೀಲಕಂಠ
***

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರತಿನಿಧಿ
ಎಂ. ಎ. ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್
***

ನೇಸರುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಲೇಖಕರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ.

– ಸಂ.

The views expressed by the contributors in this journal are theirs and not of the Association and the Association is not in anyway responsible for the same.

\- Ed.

****

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ:

ನೇಸರು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್
393, ಭಾವು ದಾಜಿ ರಸ್ತೆ,
ಮಾಟುಂಗ
ಮುಂಬಯಿ – 400 019.
✆ 24037065
Email:
Mysoreassociation.mumbai@gmail.com
Website:
www.mysoreassociation.in

ನೆಮ್ಮದಿ

✍ **ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್**

ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಡೇಟ್ ಆಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ (Generation Gap) ಪೀಳಿಗೆಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವೆಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕವರಿರುವಾಗ, ನಮಗಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು, ಇವತ್ತಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಆವಾಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸುವಿಧ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮವರು ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ, ಮಕ್ಕಳೇ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು. ಇವತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಹಣ ಗಳಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಬದುಕಿನ ಪಾಠವನ್ನಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಎದುರಾದಾಗ, ಅದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಹೊರಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಇರುವುದು 'ಕರಿಯರ್ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದೇ' ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಸಿಗುವುದು 'ಕರಿಯರ್'ಗೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ, ನಮ್ಮ ಮಗ ಇಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಈ ಮಾಡಲ್ ಕಾರ್ ಇದೆ. ಸಿಟಿಯ ಈ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂಗಲೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಹೊರತು, ಅವನ ನಿಜವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯರ ಅನುಭವದ ಪಾಠದ ಮುಂದೆ ಇವತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಏನೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕರಿಯರ್ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಓಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ, ಮದುವೆ, ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬಂಧನವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಕರಿಯರ್, ನಂತರ ಸಂಸಾರ. ಒಂಟಿತನದ ಅಭಾಸ ಕೂಡ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ. ಕರಿಯರ್ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ, ಅನುಭವಿಸುವ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ, ಏನಾದರೋ ಒಂದು ಕಾಯಿಲೆಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದು ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಆಗ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸೋಣವೆಂದರೆ, ಸರಿಯಾದ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲವೇ. 'ಎಲ್ಲವೂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದರೆನೇ ಚಂದ' ಅಂತ. ಕರಿಯರ್ ಎಲ್ಲ ಸೆಟ್ಲ್ ಆದ ಮೇಲೇ, ಮದುವೆಯಾಗೋಣವೆಂದರೆ, ಆಗ ವಯಸ್ಸಿನ ಅಡ್ಡಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಕಾಲ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಯೋದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಯಾವುದಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ತೃಪ್ತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೇನೇ ಸದಾ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ, ದುಃಖಿತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಅನ್ನೋದು ನಮ್ಮಿಂದ ಕೊಸೋ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಇತರ ಜೀವಜಂತುಗಳು, ಪಕ್ಷಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗಿಲ್ಲದ ಚಿಂತೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಯಾಕೆ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ? ಮನುಷ್ಯ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಾರಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇ ಕಾರಣವೇ? ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನಿಂದ, ನನ್ನದು ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಿದ್ದುದ್ದೇ ತಪ್ಪೇ? ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಸಂಸಾರ ಅನ್ನೋದಿದೆ, ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಹೊಟ್ಟೆನೂ ಇದೆ. ಆ ಚಿಕ್ಕ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಲು ಮನುಷ್ಯನಷ್ಟು ಹರಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಅವುಗಳು.

ಪುಟ 8 ರಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು

ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ

ಹೀಗಿತ್ತು ಮಲೆನಾಡು

✍ ಜಿ.ವಿ.ನವಿಲೇಕರ್

(ಈ ದೀರ್ಘ ಲೇಖನವು ಕೊಳವಳ್ಳಿ ಪ್ರಕಾಶನ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ "ನನ್ನೊಳಗಿನ ಮಲೆನಾಡು "ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ)

ಅಡಿಕೆ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಬೇಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ ವಾಡಿಕೆ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಮಣ್ಣು ತೆಗೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಜಾಗ ಮಟ್ಟ ಮಾಡಿ, ಅಡಿಕೆ ಸಸಿ ನೆಟ್ಟು, ತೋಟ ಸೇರಿಸುತ್ತಾ ಬರುವ ಕ್ರಮ ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಬರುವ ನೀರನ್ನು ತೋಟದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ತೋಟದ ಪಕ್ಕದ ಗುಡ್ಡದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಮೀಟಿ, ಈ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದುಕೊಡುತ್ತಾ ತೋಟಕ್ಕೆ ಜಾಗ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ರೂಢಿಯೂ ಲಾಗಾಯ್ತಿನಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಶ್ರಮಜೀವಿ ಮಲೆನಾಡಿನ ರೈತರಿಂದ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಉತ್ತಮ ತೋಟಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಅದರಂತೆ ಈ ಮಾಣಿ ಸಹ ಪ್ರಾಯದ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೋಟ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು, ತಾನು ಗೇಣಿಗೆ ಮಾಡಿದ ತೋಟದ ಕಡೆ ಗುಡ್ಡದ ನೀರನ್ನು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ತೋಟದ ಪಕ್ಕದ ದರೆ ಮಣ್ಣು ಮೀಟಿ ಮಣ್ಣು ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ತೊಳೆದುಕೊಡುತ್ತಾ, ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ದರೆಯಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೊಂದು ಕಡಾಯವೋ, ಹಂಡೆಯೋ, ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯೋ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳ ಸಮೇತ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆನಂತರ ಈ ಮಾಣಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಅನುಕೂಲ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದ. ಹೀಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದಂತೆ ಒಂದೊಂದೇ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರನೂ, ತುಂಬಾ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯುವ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಗಾರನೂ ಆದ. ಹೀಗಾಗಿ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲನಾದ ಮಾಣಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ದೂರದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಮಂಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಈತನೇ ಮುಂದೆ ಈ ಕಥಾನಾಯಕನಾಗಿ ಬೆಳೆದ "ತಮ್ಮಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ" ಎಂಬಾತ. ಈತನನ್ನು ಈ ನಂತರ 'ತಮ್ಮಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು' ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸೋಣ.

ಈ ರೀತಿ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಆಸುಪಾಸಿನವರು ಹಣಕಾಸು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ, ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಂದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು, ಸೊಸೈಟಿಗಳು, ಅಡಿಕೆ ಮಂಡಿಗಳು ಮುಂತಾಗಿ ಹಣಕಾಸು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಮಂತರು ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಹಾರದ ಲೇವಾದೇವಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣಕಾಸು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದವರಿಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಮೇಲೆ ಪಾವತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದಾವರ್ತಿ ಅವರ ಜಮೀನುಗಳ ಫಸಲು ಸುಗ್ಗಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟಾವಾದೊಡನೆ, ಒಂದೋ ಧಾನ್ಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾಲದ ಮೊಬಲಗಿಗೆ ಅಸಲು ಬಡ್ಡಿ ಸೇರಿಸಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಸಲುವಳಿಯಾಗಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಗಾರರು ತಾವು ಬೆಳೆದ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಹುದೂರದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಮಂಡಿಗಳಿಗೆ ಎತ್ತಿನಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗಹಾಕಬೇಕಾದ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯುವರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಅಡಿಕೆ ಸಾಗಿಸಲು ದಿನ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಎತ್ತಿನಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ ಅಡಿಕೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಮಜಲುಗಳ ಪ್ರಯಾಣದ ನಂತರ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸೇರಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಅಡಿಕೆ ಸಾಗಿಸುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಪಂಜುಗಳ್ಳರ ಲೂಟಿ ಸಹಾ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಡಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುವಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪಂಜುಗಳ್ಳರ ಕೈಮೇಲಾಗಿ ಬೆಳೆಗಾರರು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಜೀವ ಭಯವೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅಡಿಕೆ ವಿಲೇವಾರಿ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಬದುಕಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬರುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಾದಮೇಲೆ ಇವರ ಅಡಿಕೆಯೂ ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗಾಡಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಜಾಸ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಗಾಡಿಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಪಯಣಿಸುವಂತದವು. ತಮ್ಮಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಅಡಿಕೆ ಗಾಡಿಗಳೇ ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಪಂಜುಗಳ್ಳರು ಲೂಟಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಗಾಡಿಯವರೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತ್ರಗಳೊಡನೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ತೋರಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು ಕಂಡು ಪಂಜುಗಳ್ಳರಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿತು. ತಮ್ಮಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದ ಕಳ್ಳರು, ವೇಷ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಸಾರಿ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮನೆ ಹೆದ್ದಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಮೊಕ್ಕಾಂ ಮಾಡಿ ಅವರ ಆತಿಥ್ಯ ಪಡೆದರು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಔದಾರ್ಯ, ಸೌಜನ್ಯ, ದಾನ-ಧರ್ಮ, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡು ಮಾರುವೇಷದ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಅದೇನು ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಕಳ್ಳರು ತಮ್ಮ ನಿಜರೂಪದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ತಾವು

ಪಂಜುಗಳ್ಳರೆಂದೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಕೇಳಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಬಂದುದಾಗಿಯೂ ಅವರ ಆದರಾತಿಥ್ಯ ಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತೂರಿಯನ್ನು ನೀಡಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಅಡಿಕೆ ಸಾಗಿಸುವ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಗಳು ಬರುವಾಗ ಗಾಡಿಯವರು ಈ ತುತ್ತೂರಿಯನ್ನು ಊದಿದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮಯ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳ ಅಡಿಕೆ ಗಾಡಿಗಳೆಂದು ಗುರ್ತಿಸಿ ಅವು ಸರಾಗವಾಗಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ತಲುಪುವವರೆಗೆ ತಾವೇ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಪಂಜುಗಳ್ಳರು ತಿಳಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಹೀಗೆ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಅಡಿಕೆ ಗಾಡಿಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದ ಅನೇಕರು ಇವರಲ್ಲಿ ಲೇವಾದೇವಿ ವ್ಯವಹಾರ ಶುರು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಇವರಿಗೇ ಕೊಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಪೂರ್ವದ ಲೇವಾದೇವಿ ಕ್ರಮವೆಂದರೆ ವರ್ಷವಿಡೀ ಸಾಹುಕಾರರು ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರದ ಕುಳಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡಿಗಾಗಿ ಪಾವತಿಸುತ್ತಿದ್ದು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮಾಘ ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗೆ ಅಸಲು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಧಾನ್ಯದ ರೂಪದಲ್ಲೋ ಅಂದಂದಿನ ರೇಟಿಗನುಸಾರವಾಗಿ (ಧಾನ್ಯವಾದಲ್ಲಿ) ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ, ಅಸಲು ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿ ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಪಾವತಿಸಿ ಲೆಕ್ಕ ಚುಕ್ತ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು . ಸಾಲ ಬಾಕಿ ನಿಂತಾಗ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಜಮಾ ಖರ್ಚು ಲೆಕ್ಕ ಆಗಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಡಿಕೆ ಮಾರಾಟವಾಗದೇ ತಡವಾದಲ್ಲಿ ಆ ಮಾಘ ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ವಾಯ್ದೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಹುಕಾರರೇ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟಿಗನುಸಾರ ತಮ್ಮ ಸಾಲದ ಕುಳಗಳಿಂದ ಅಡಿಕೆಯನ್ನೋ, ಭತ್ತವನ್ನೋ ಕ್ರಯವೆಂದು ಪಡೆದು, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಕುಳಗಳಿಗೆ ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ನಗದಾಗಿ ಪಾವತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ನಂತರ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟ್ ಏರಿದಲ್ಲಿ ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಲಾಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಳಿದರೆ ಲುಕ್ಸಾನು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಿತ್ತು ಆ ಕಾಲದ ವ್ಯವಹಾರ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು, ಸೊಸೈಟಿಗಳು, ಮಂಡಿಗಳು ಇಲ್ಲದ ಆ ಕಾಲದ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಮಲೆನಾಡು ಜೀವನದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖವಾಗಿತ್ತು.

ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಅಡಿಕೆ ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದಿತ್ತು. ಆ ವರ್ಷ ಇವರು ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಅಡಿಕೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಅಡಿಕೆ ರೇಟು ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ವಾಯ್ದೆ ಅವಧಿಯಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಲೇವಾದೇವಿ ಕುಳಗಳಿಗೆ ಅವರು ಪಡೆದ ಅಡಿಕೆಗೆ ಅವತ್ತಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟು ಅನುಸರಿಸಿ ಕ್ರಯ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಿಂದ, ಇವರಿಗೆ ಕುಳಗಳಿಂದ ಬಂದ ಅಡಿಕೆ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ, ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಹಣ ಪಾವತಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಬಳ್ಳಾರಿಯಿಂದ ಬಂದ ಪತ್ರ ಒಂದು ಟಪ್ಪೆ ಚಾರನ ಮೂಲಕ ಇವರಿಗೆ ತಲುಪಿತು. ಅದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ, ಮಗ ಇಬ್ಬರೇ. ಆ ಕಾಗದ ನೋಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ದಿಗ್ಮೂಢರಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟರಂತೆ. ಘಂಟೆ 12 ಮೀರಿದರೂ ಮಗ ದೇವರ ಪೂಜೆಗೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ತಾಯಿ ಮನೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರು. ಮಗ ಸ್ನಾನದ ಪಂಚೆಯನ್ನು ತಲೆಗೆ ಅಪ್ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂಡಿಗೆ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಒರಗಿ, ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲೋ ನೋಡುತ್ತಾ ಕಾಗದ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ತಾಯಿ “ಏನೋ ಮಾಣಿ, ಹೊತ್ತು ತುಂಬಾ ಆಯ್ತು . ನಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಿ. ದೇವರ ಪೂಜೆಗೆ ತಡ ಆಯ್ತು. ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವಾ? ಏನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಿ?” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಧಿಗ್ಗನೆದ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು “ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಯಾವ ಅನಿಷ್ಟ ಕಾದಿದೆಯೋ? ಈ ಕಾಗದ ನೋಡು. ನಾನು ಮಾಘ ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗೆ ಎಲ್ಲರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿ, ಸಲುವಳಿಯಾಗಬೇಕಾದ ಹಣ ಪಾವ್ತಿಸಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಫೈಸಲು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾಗದ ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿದ ಅಡಿಕೆ ರೇಟಿಗೂ, ಮಾರಾಟವಾದ ಅಡಿಕೆ ರೇಟಿಗೂ ತುಂಬಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ನನಗೆ ಅಪಾರ ಲಾಭದ ಹಣ ಬಂದಂತಿದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಇದು ಒಂದು ತರಹ ವಂಚನೆ ಲಾಭದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೋ? ಇನ್ನೇನು ಕಷ್ಟ ಕಾದಿದೆಯೋ? ಎಂದು ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವರ ತಾಯಿ “ಅಯ್ಯೋ ಮಾಣಿ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ವ್ಯಸನ ಪಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಯಾವುದಾದರೂ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೋ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸು” ಎಂದರು. ಅದರಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹೆದ್ಸೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಪಂಚಾಯತನ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಅಗ್ರಹಾರ ಕಟ್ಟಿ ದೇವರ ಪೂಜೆಯವರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸೇವಾರ್ಥ ದೇವರುಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಉಂಬಳಿಯಾಗಿ ಜಮೀನು ಇನಾಂ ಬಿಟ್ಟು ಅಗಾಧ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಪಂಚಾಯತನ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜಾ ಕೈಂಕರ್ಯ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. **(ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು)**

ಭಾರತದ ಪುರಾತನ ವಿಜ್ಞಾನ ನಿಜವೋ ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳೋ?

✍ ಟಿ ವಿಘ್ನೇಶ್ ನಾಯಕ್

ಭಾರತದ ವಿಜ್ಞಾನ ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ, ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಾಶ್ಚಿಮತ್ಯರು ನೋಡಿದ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದು ನೋಡೋಣ. ವಿಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇರುವ ವಿಧಾನ ಹಾಗು ಗಣಿತದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸಬುದು ಎಂದು ನ್ಯೂಟನ್ ನಂತರ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಅಂದರೆ ಇದೇನಾ ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತಲೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಗಣಿತದಲ್ಲಿ, ಖಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರ ದಲ್ಲಿ, ವೈದ್ಯ ಕಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಲೋಹ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದುವರೆದಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಏನು ಎಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಾನೂ ಗಣಿತದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಓದಿದ್ದರಿಂದ, ನಾನೂ ಕೆಲವು ಗಣಿತದ ವಿಚಾರ ಗಳನ್ನೂ ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದು ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಾ. ಆದರೆ ನೀವು ಆರ್ಯಭಟಿಯಂ (೧೨೧ ಶ್ಲೋಕ)ಓದಿದರೆ, ಆರ್ಯಭಟ sine table (ಸೈನ್ ಟೇಬಲ್) , ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಹೊರತಾಗಿ ತ್ರಿಕೋನಮಿತಿಯ, general results(ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಫಲಿತಾಂಶ) ಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಚರ್ಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. For example: tan(x+y) = (tan x + tan y)/ (1−tan x •tan y). ಇಂತಹ ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ proof ಇಲ್ಲಾ, ಅದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಧವ ನ differential equations ನಲ್ಲು ಕೆಲವೇ ಫಲಿತಾಂಶ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಗ್ರಹ ಗತಿಗಳ ತತ್ ಕ್ಷಣಿಯ ವೇಗವನ್ನು (instantaneous velocity) ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಭಾರತೀಯ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಪುರಾವೆಗಳು(theorem and proof) ಇಲ್ಲ. ಬರೆದಿದೆಲ್ಲ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು (result) ಗಳು. ತಾಳೆಗರಿ ಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ ವಾಗಬಹುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯದೆ ಇರಬಹುದು. ಭಾರತೀಯ ಗಣಿತ ಹಲವಾರು ವಿಷಯ ಗಳನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ, ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹದು, ಹಾಗೂ ಬರೆಯುವ ಸಾಧನಗಳ ಕೊರತೆ ಇರಬಹದು. ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳು ಭಾರತೀಯ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

೧. Prime numbers - ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ ದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದರೂ, prime numbers ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತೀಯರು ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

೨. Imaginary numbers - ಶ್ರೀಧರ ಇಂತಹ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. Quadratic equation ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. Equations ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಆಳವಾಗಿ ಇಲ್ಲ.

೩. ಸೆಟ್ theory

೪. Probability - ಭಾಸ್ಕರ ನಿಗೆ permutations and combinations ಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ, probability ಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

೫. Three-dimensional geometry - ವಾಸ್ತು/ ಶಿಲ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರ ದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದರು, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಇಲ್ಲ.

೬. Mathematical induction and Logic

೭. Limits - ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯೂಟನ್/ ಲೆಬ್ನೀಝ್ ಗಳ ಚಿಂತನೆ, ಫಲಿತಾಂಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಭಾರತದ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಕಡಿಮೆ.

೮. Dimension

೯. Coordinate geometry - ರೇಖಾಗಣಿತವನ್ನು ಬೀಜಗಣಿತ ದ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ.

೧೦. Geometry - ಯೂಕ್ಲಿಡ್ ಹೇಳಿದ geometry ಬೇರೆ, ಭಾರತೀಯರು ಬೆಳೆಸಿದ ರೇಖಾ ಗಣಿತ ಬೇರೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಯಜ್ಞ ಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ರೇಖಾಗಣಿತದ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು, ಆದರೆ ಯೂಕ್ಲಿಡ್ ಹೆಚ್ಚಿನ theorem ಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳವುದಾದರೆ, generalisation ಗೆ ಭಾರತೀಯರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. Specific results ಗಳನ್ನೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದು, ೧೫ ನೆ ಶತಮಾನದ ನಂತರ ಆದುನಿಕ ಗಣಿತ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗಳಲ್ಲು, ಇದೆ ರೀತಿಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನವಿದ್ದಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಭಾರತೀಯರು ಬೆಳೆಸಿದ ಹಾಗೂ ಚರ್ಚಿಸಿದ ರೀತಿ ಬೇರೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ

✍ ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾವ್

ಪೀಠಿಕೆ: ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ – ಇದು ಕೋಮು ಮಾನದಂಡಗಳು, ತತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು, ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ರಚನೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜನಾಂಗೀಯತೆ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಉಪಖಂಡದೊಳಗೆ ಪ್ರಚೋದಿತವಾದ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಭಾರತವು ರಾಷ್ಟ್ರದಾದ್ಯಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ವಿಂಗಡಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶವಾಗಿದೆ, ಇದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರವು ಹಿಂದೂಗಳು, ಮುಸ್ಲಿಮರು, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು, ಸಿಖ್ಖರು, ಜೈನರು, ಬೌದ್ಧರು ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಧರ್ಮಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳಂತಹ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಿದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳ ನೂರಾರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಜೀವನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಜನರ ಉಡುಪುಗಳು, ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಗಳು, ಆಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬಗಳು, ವಿವಿಧ ಆಹಾರಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಕಲೆ ಮತ್ತು ಕರಕುಶಲ ವಸ್ತುಗಳು, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತವು ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಸ್ಮಿತೆ. ಎಲ್ಲಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳು ದೇಶವನ್ನು ಎದ್ದುಕಾಣುವ, ಸಮೃದ್ಧ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಲ್ಪನೆ: ಭಾರತದ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸತ್ಯ ಶೋಧನೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮತ್ತು ಹೆಟೆರೊಡಾಕ್ಸ್ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಗೀಕರಣಗಳು ಮೂರು ಪ್ರಮುಖ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿವೆ. ವೇದಗಳು ಮಾನ್ಯವಾದ ಮೂಲ, ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಅಥವಾ ಶಾಲೆಯು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಂಬುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೂ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಯ ಆರು ಪ್ರಮುಖ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಹೆಟೆರೊಡಾಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಐದು ಇತರ ಶಾಲೆಗಳು. ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು 1000 BCE ಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಯುಗದ ಆರಂಭಿಕ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. 800 BCE ಮತ್ತು 200 BCE ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ನಡುವೆ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜನೆಯು ಭಾವೋದ್ರಿಕ್ತವಾಗಿತ್ತು.

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಂಶಗಳು: ಭಾರತೀಯ ಧರ್ಮವು ದೇಶದ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಬ್ಬರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಭಾರತದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ವೇದಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಆಧಾರವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಜೈನ ಧರ್ಮದ ಮೂಲವು ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಜನರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಬೌದ್ಧಧರ್ಮವು ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನ ಬೋಧನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿವೆ, ಜನರು ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ: ಭಾರತವು 22 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಾಡು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಷೆ. ಭಾರತದ ಆಧುನಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ, ಅಸ್ಸಾಮಿ, ಬಾಂಗ್ಲಾ, ಡೋಗ್ರಿ, ಬೋಡೊ, ಗುಜರಾತಿ, ಕಾಶ್ಮೀರಿ, ಕೊಂಕಣಿ, ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಮಲಯಾಳಂ, ಮರಾಠಿ, ಒರಿಯಾ, ಪಂಜಾಬಿ, ನೇಪಾಳಿ, ಮಣಿಪುರಿ, ಸಂತಾಲಿ, ಉರ್ದು, ಸಿಂಧಿ, ಮೈಥಿಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಹಿಂದಿ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಗಳು: ಭಾರತವು ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶವಾಗಿದೆ, ಭಾರತದ ಹಬ್ಬಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾದವು. ಭಾರತವು ಬಹು-ಧರ್ಮೀಯ ಮತ್ತು ಬಹು-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದೇಶವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಅದರ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ವಿನೋದ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂಗಳಕರವಾದ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಆನಂದದಾಯಕ ಹಬ್ಬದ ಮೋಡ್ ಅನ್ನು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರಿಕರು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರಜೆ ಘೋಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತವು ಅನೇಕ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಬ್ಬಗಳೆಂದರೆ ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ,

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆ ಮತ್ತು ಗಾಂಧಿ ಜಯಂತಿ. ಭಾರತದ ಹೆಸರಾಂತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಬ್ಬಗಳೆಂದರೆ ದುಶೀರಾ, ದೀಪಾವಳಿ, ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿ, ಹೋಳಿ, ಯುಗಾದಿ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನ, ರಥ ಯಾತ್ರೆ, ಮಹಾ ಶಿವರಾತ್ರಿ, ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್, ಓಣಂ, ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ, ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಇತರ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಏಕತೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ: ಭಾರತೀಯ ಪಾಕಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಆಹಾರ ಪ್ರಭೇದಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರದೇಶವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಅಡುಗೆ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವು ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಉತ್ತರ, ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮ, ದಕ್ಷಿಣ ಮತ್ತು ಈಶಾನ್ಯ ವರ್ಗೀಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಭಾರತೀಯ ಅಡುಗೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಧಿಕೃತ ಮಸಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಭಾರತವು ಸಲಾಡ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಟಾರ್ಟರ್‌ಗಳಿಂದ ಸಾಸ್‌ಗಳು, ತರಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳವರೆಗೆ ಹಲವಾರು ವಿಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಮಸಾಲೆಗಳ ಸುವಾಸನೆಯು ಅದರ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ರೆಡ್ ಎಲ್ಲವೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಸಾರದ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ.

ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ: ಭಾರತದ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದವರು. ಇದು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಪೋಷಕರು, ಮಕ್ಕಳು, ಸಂಗಾತಿಗಳು, ಅಜ್ಜಿಯರು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಸಂತಾನವು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬವಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಪರಸ್ಪರರ ಬಗ್ಗೆ ಜನರ ಗೌರವ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವದಿಂದ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶದಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಯ ಆಯ್ಕೆಯವರೆಗೆ ಅವರು ಪೋಷಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅರೇಂಜ್ ಮ್ಯಾರೇಜ್‌ಗಳಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜನರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಮದುವೆಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಚ್ಛೇದನ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ: "ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಅದರ ಜನರ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ", ಭಾರತವು ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿದೆ. ದೇಶವು ಅನೇಕ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಷೆಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು, ಧರ್ಮಗಳು, ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಹುಭಾಷಾ, ಬಹುಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಬಹು ಜನಾಂಗೀಯ ಸಮಾಜವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳು ದೇಶವನ್ನು ಎದುರಿಸಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಜನರು ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಎಂದಿಗೂ ವಿಫಲರಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪುಟ 3 ರಿಂದ......

ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲ? ಎಷ್ಟೇ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕುವುದು ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಅನ್ನ ತಾನೆ? ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬದುಕನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಅನಿಸೋದಿಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ ಮಳೆ, ಬಿಸಿಲುಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಒಂದು ಗೂಡನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸಾಲವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಸರಳವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತವೆ ಅವುಗಳು! ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ನಮಗೆ ಯಾಕೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ನಾವು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ವರ್ಷ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನೋ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆ? ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಅತಿಯಾದ ಆಸೆಬುರುಕುತನ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತೃಪ್ತಿ ಅನ್ನೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಬಕಾಸುರನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹಾಗೆ, ತಿಂದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಅನ್ನೋ ಬುದ್ಧಿ ಬಿಡದಿರುವುದು.

ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಕಾಲನ ಕರೆಗೆ ಓಗೂಡಲೇಬೇಕು. ಇರುವಷ್ಟು ದಿನ, ಎಲ್ಲರೂ ಖುಷಿಯಾಗಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ಯೋಚಿಸುವ ಕಾಲ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ, ಅವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, 'ಎಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಏನೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ನೀನು ಏನೇ ಕೊಟ್ಟರೂ ವರಪ್ರಸಾದವೆಂದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವೆ, ಏನೇ ಕಷ್ಟಬಂದರೂ, ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಕೊಡು ಹಾಗೆ ಸದಾ ನನ್ನೊಂದಿಗಿರು ದೇವಾ!' ಅಂತ ಮನಸ್ಸು ಯಾವಾಗ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಆ ದೇವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಮನಸ್ಸಿಗಾಗುವ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!

'ಕ'ಕಾರ ಕವನ

ಕನ್ನಡವ ಕಲಿಯುತಿರು ಕನ್ನಡದ ಕಂದನೇ |
ಕನ್ನಡವೆ ಕಾಯುವುದು ಕಾಪಿಡುವುದಂತೆ ||
ಕನ್ನಡಕೆ ಕಂಪುಂಟು ಕನ್ನಡಕೆ ಕಳೆಯುಂಟು |
ಕನ್ನಡದಿ ಕಲಿತಾಡು ಕೂಸೆ ಕಣ್ಮಣಿಯೆ ||೧||

ಕನ್ನಡದ ಕೈಂಕರ್ಯ ಕಡುಭಾಗ್ಯ ಕಂಡವಗೆ |
ಕಾತರದಿ ಕಾದಿದ್ದು ಕಲಿಯುವಾತಂಗೆ ||
ಕರ್ತಾರ ಕಸವರವ ಕೈತುಂಬಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ |
ಕೊಡುತಿಹುದು ಕನ್ನಡವು ಕೈಚಾಚು ಕೂಸೆ ||೨||

ಕೇಳಿದ್ದು ಕೊಡುವಂಥ ಕಲ್ಪತರು ಕನ್ನಡವು |
ಕರುನಾಡಲಿರುವವರು ಕಲಿಯಬೇಕಿದನು ||
ಕಲಿತಷ್ಟು ಕಡಲಾಳ ಕಂಡಷ್ಟು ಕೋಮಲತೆ |
ಕಲಿಯುವೆಯ ಕಾಣುವೆಯ ಕರುನಾಡ ಕೂಸೆ? ||೩||

ಕೋಟೆ ಕೊತ್ತಲವಿಹುದು ಕಡಲು ಕಂದಕವಿಹುದು |
ಕಾಡು ಕಟ್ಟಡ ಕಿಲ್ಲೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲುಂಟು ||
ಕಾವೇರಿ ಕಣಿವೆಯನು ಕರ್ದಮಿತ ಕವಲನ್ನು |
ಕಾಂಬಾಸೆ ಕನಸಲ್ಲು ಕೇಳೆನ್ನ ಕೂಸೆ ||೪||

ಕಪಿಲೆನದಿ ಕೊಡಚಾದ್ರಿ ಕಾಡುಮಲೆ ಕಡಲಾಮೆ |
ಕೊಲ್ಲೂರು ಕಾಗಿನೆಲೆ ಕೃಷ್ಣೆ ಕಾವೇರಿ ||
ಕೋಲಾರ ಕುಪ್ಪಳ್ಳಿ ಕೊಡಗು ಕಾಕನಕೋಟೆ |
ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಳಸ ಕಾಣೋಣ ಕೂಸೆ ||೫||

ಕಾರ್ಮೋಡ ಕಾರಿರುಳು ಕರಿನೆರಳು ಕಪ್ಪುಂಟು |
ಕಪ್ಪೇನು ಕಸವಲ್ಲ ಕರಿಕೃಷ್ಣ ಕಾಂತಿ ||
ಕಸ್ತೂರಿ ಕಪ್ಪಂತೆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲು ಕರಿಯಂತೆ |
ಕಾಳಿಂಗ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕರಮುಗಿವ ಕೂಸೆ ||೬||

ಕಾಡಿನಲಿ ಕೇಸರವು ಕಾಡಾನೆ ಕಿರುಬಗಳು |
ಕಾಡು ಕೋಣಗಳುಂಟು ಕೀಶ ಕರಡಿಗಳು ||
ಕರಿಜಾಲಿ ಕಲ್ಗರಿಗೆ ಕಾಸರಕ ಕೋಡಸಿಗ |
ಕಾಡಿನಲಿ ಕಾಣುವುವು ಕಾಣಿಸಿತೆ ಕೂಸೆ? ||೭||

ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟಗಳ ಕೂಟ ಕಾಣಬಹುದೆಲ್ಲೆಡೆಯು |
ಕೀಚಕ್ಕಿ ಕೋಗಿಲೆಯು ಕುರವಿ ಕೆಂಜಿರುವೆ ||
ಕೋಳಿ ಕುಕ್ಕುಟವುಂಟು ಕುರಿ ಕರುಗಳಿಲ್ಲುಂಟು |
ಕಾಣುವೆಯ ಕಣ್ಬಿಟ್ಟು ಕೂಸೆನ್ನ ಕೂಸೆ? || ೮ ||

ಕಮಲ ಕನಕಾಂಬರದ ಕುಸುಮ ಕುಲವಿಹುದಿಲ್ಲಿ |
ಕಾಮಲತೆ ಕೇದಗೆಯು ಕೆಂಗುಲಾಬಿಗಳು ||
ಕಣಗಿಲೆಯು ಕಾಕಡವು ಕಿಲಕಿಲನೆ ಕಿಸಿಯುತಿರೆ |
ಕುಳಿತು ಕಾಣೋಣವನು ಕುಳಿತುಕೋ ಕೂಸೆ ||೯||

ಕೈಕಾಲು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಿವಿ ಕೆನ್ನೆ ಕೇಶಗಳು |
ಕುತ್ತಿಗೆಯು ಕರುಳುಗಳು ಕಲಿಜ ಕೀಲುಗಳು ||
ಕಾಳ್ಕಡ್ಡಿ ಕೂಳಿಗಿದೆ ಕುಡಿಯಲಿಕೆ ಕೆನೆಹಾಲು |
ಕಾಯ ಕೇವಲವಲ್ಲ ಕರುಳಕುಡಿ ಕೂಸೆ ||೧೦||

ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆ ಕೇಯೂರ ಕೈಬಳೆಗೆ ಕಂಕಣವು |
ಕಾಲ್ಗಡಗ ಕಿವಿಯೋಲೆ ಕಂಠಿ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ||
ಕಣ್ಕಪ್ಪು ಕಣ್ಗಳಿಗೆ ಕಟಿಗುಂಟು ಕಟಿಬಂಧ |
ಕಿಂಕಾಪು ಕಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುತಿರುವೆ ಕೂಸೆ ||೧೧||

ಕೆಲವು ಕಸುಬುಗಳಿಹವು ಕರಕುಶಲ ಕರ್ಮಗಳು |
ಕ್ಷೌರಿಕರು ಕೃಷಿಕಾರ ಕುರಿಕಾಯ್ವ ಕುರುಬ ||
ಕುಂಬಾರ ಕಲ್ಕುಟಿಗ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಕರಣಿಕರು |
ಕರುನಾಡಿಗಾಗಿವರು ಕೊಂಡಾಡು ಕೂಸೆ ||೧೨||

ಕಜ್ಜಾಯ ಕರದಂಟು ಕೋಡುಬಳೆ ಕಾಕಂಬಿ |
ಕೋಸಂಬರಿಗಳಿಹವು ಕುರುಕಲಿಕೆ ಕಾಳು ||
ಕೂಟು ಕಷಾಯಗಳಿವೆ ಕಡುಬು ಕಲಸನ್ನವಿದೆ |
ಕೂಳಿದುವೆ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಣ್ಣು ಕೂಸೆ ||೧೩||

ಕೆಲವುಂಟು ಕ್ರೀಡೆಗಳು ಕೋಲಾಟ ಕಲ್ಲಾಟ |
ಕಬಡಿ ಕಾಲ್ಚೆಂಡಾಟ ಕುಂಟಾಟ ಕೂಟ ||
ಕವಡೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಾಲೆ ಕೇರಮ್ಮು ಕುಸ್ತಿಗಳು |
ಕೀಲ್ಗೊಂಬೆ ಕಥೆಯಾಟ ಕುಣಿದಾಡು ಕೂಸೆ ||೧೪||

ಕಾವ್ಯಗಳು ಕಥನಗಳು ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೋಠಿ |
ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ ಕಿರುಚಿತ್ರ ಕರುನಾಡ ಕವಿತೆ ||
ಕವಿ ಕೋವಿದರ ಕಥನ ಕಲಾವಿದರುಗಳ ಕಲೆ |
ಕೋರೈಸುವಂತಿಹುದು ಕುಳಿತೋದು ಕೂಸೆ ||೧೫||

ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆಯಿದು ಕನ್ನಡವು ಕಲಿಯಲಿಕೆ |
ಕಷ್ಟವಿದೆ ಕಠಿಣವಿದೆ ಕಲಿಯುವುದದೆಂತು? ||
ಕೇಳಿಹರು ಕೀಳಾಗಿ ಕಲಿಯಲೊಲ್ಲದ ಕುಜನ |
ಕೇಳ್ಬೇಡ ಕಟ್ಟುಕತೆ ಕುಸಿಯದಿರು ಕೂಸೆ ||೧೬||

ಕೇಳಿಲ್ಲಿ ಕಟುಸತ್ಯ ಕಡಲೆಪುರಿ ಕುರುಕುವೊಲು |
ಕ್ಷಣದಲ್ಲೆ ಕರಗತವು ಕನ್ನಡವು ಕೂಸೆ ||
ಕುಳಿತಲ್ಲೆ ಕಲಿಯುತ್ತ ಕಲಿತೊಲಿದು ಕುಣಿಯುತ್ತ |
ಕುಣಿದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಕಲಿವೆ ಕಲಿ ಕೂಸೆ ||೧೭||

ಕನ್ನಡದ ಕಂದಗಳು ಕರುನಾಡ ಕೂಸುಗಳು |
ಕನ್ನಡವ ಕಲಿಯುತಿಹ ಕಲಿಗಳಿವರಂತೆ ||
ಕಲಿತೋದಿ ಕುಳಿತಾಡಿ ಕಾವ್ಯಕೃತಿ ಕೋದುತ್ತ |
ಕನ್ನಡವ ಕಾಪಾಡಿ ಕಾಯುತಿಹರಂತೆ ||೧೮||

-ಶೀಲಾ ಅರಕಲಗೂಡು

-------------- ------------------------------------
-

ಓದುಗರಿಗೆ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ನಲು ಹಾರೈಕೆಗಳು

ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ

“ರೋಡೋಡೆಂಡ್ ರಾನ

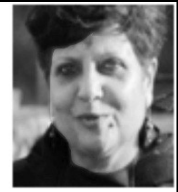

✍ ಉಮಾ ರಾವ್

ಪ್ರತೀಕ್ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ತೇಲಿ ಬಂದಿತು. "ಶಾಲೂ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ... ನಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿನ ಇರವಿನಿಂದ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಡಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಆಗುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೇರೆಯೇ ಪರ್ಸ್ಪೆಕ್ಟಿವ್ ಸಿಗಬಹುದೇನೋ .."

ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಳು ಶಾಲಿನಿ. ಹಿಂದೆಂದೋ ಅರಡಿಯ ಕೆಂಪು ತೊಗಲಿನ ಜಾರ್ಜ್ ವೆಸ್ಟ್ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಬಂದು, ಇದೇ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುದುರೆ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಗೇಟಿನ ಮೂಲಕ ಜಿಗಿಯುತ್ತಾ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಅವನ ಚೆಲುವೆ ಹೆಂಡತಿ ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿಸಿ ಖುರಪುಟ ಶಬ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದು ಕೂತಿದ್ದಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ?
"ಮೇಮ್ ಸಾಬ್... ಸಾಮಾನು ಒಳಗಿಡಲೇ?"

ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡು "ಹಾಂ.. ನನಗೆ ಮರೆತೇ ಹೋಯಿತು" ಎಂದಳು ಶಾಲಿನಿ.

"ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಮೇಮ್ ಸಾಬ್... ಆರಮ್ ಸೇ .. ಏನೂ ಅವಸರವಿಲ್ಲ...."

ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಒಳಗೆ ಹೋದ ಶಾಲಿನಿ ಹಾಗೇ ನಿಂತಳು. ಎಂದೋ ನೋಡಿದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಿನೆಮಾದಲ್ಲಿ ಮೆರಿಲ್ ಸ್ಟ್ರೀಪ್ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಅನುಭವ, ಮರದ ನೆಲ, ಎತ್ತರದ ಸೂರು, ಬೃಹದಾಕಾರದ ಬಾಗಿಲು ಕಿಟಕಿಗಳು, ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಹೂವಿನ ಪರದೆಗಳು, ತಿಳಿಹಳದಿ ಕಾರ್ಪೆಟ್, ದೊಡ್ಡ ಮೆತ್ತನೆಯ ಸೋಫಾಗಳು, ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಕುರ್ಚಿ, ಮೇಜು, ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿ, ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಫಯರ್ ಪ್ಲೇಸ್.

ಸಾಮಾನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬೆಡ್ ರೂಮಿನ ಜೋಡಿಮಂಚದ ಹತ್ತಿರ ಇಡಿಸಿ 30 ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದ್ದ ಖಾನ್ ಗೆ ಖುಷಿಯಿಂದ 40 ಕೊಟ್ಟಳು ಶಾಲಿನಿ. ಅವನು ಸಲಾಂ ಹೊಡೆದ.

"ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಕರೆಯಿರಿ. ನಾನು ರಿಜ್ ಹತ್ತಿರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೇನೆ. ಹೊರಡಲೇ..." ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಹೊರಟ. ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಒಳಗೆ ನಡೆದು ಬಂದಂತೆ ಅವಳಿಗೇಕೋ ವಿಚಿತ್ರ ಏಕಾಕಿತನದ ಅನುಭವಾಗತೊಡಗಿತು. ಬೆಡ್ ರೂಮಿನ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ ಕಿಟಕಿಗಳಾಚೆ ನೋಡಿದಳು. ಎಂಥಾ ಚೆಲುವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ... ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಡುಬೂದು ಬಣ್ಣದ ಪರ್ವತಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೂರ್ಯ ಅವಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಸಂಜೆಗತ್ತಲು ಮುಸುಕು ಹಾಕತೊಡಗಿತು. ಇನ್ನರ್ಧ ಗಂಟೆಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಕತ್ತಲಾಗಬಹುದೇನೋ.... ಅವಸರದಿಂದ ಹೋಗಿ ಸ್ವಿಚ್ ಒತ್ತಿದಳು ಶಾಲಿನಿ. ದೀಪ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇನು ಪ್ರತೀಕ್ ಹೇಳಿದ್ದನಲ್ಲಾ "ಪವರ್ ವಾಟರ್ ಗೀಸರ್ ಎಲ್ಲಾ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ..." ಅಂತ ಇದೇನು ಗ್ರಹಾಚಾರ, ಕರೆಂಟು ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಹೋಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯೋ... ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹಣಿಕಿದಾಗ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ದೀಪ ಮಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕರೆಂಟ್ ಹೋಗಿದೆಯೇ... ಈಗ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು... ಬೆಳಗಿನವರೆಗೂ ಕೆಲಸದವರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಫೋನ್ ಇಲ್ಲ... ಅವಳಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದಳು. ಮಂಚದ ಪಕ್ಕದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಕಪ್ಪು ಲೋಹದ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಕ್ಯಾಂಡಲ್, ಸ್ಟ್ಯಾಂಡೊಂದು ನಿಂತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಉರಿದು ಹಾಗೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಕ್ಯಾಂಡಲ್, ಅದರುದ್ದಕ್ಕೂ ಸುರಿದು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ಮೋಂಬತ್ತಿಯ ಮಣಿಗಳು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಬೆಂಕಿ ಪೊಟ್ಟಣ. ಇಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಯಾರೋ ಎದ್ದ ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಊದಿ ಆರಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಮತ್ತೆ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ನಡೆದು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದಳು ಶಾಲಿನಿ. ಆಕಾಶ ವಿಚಿತ್ರ ಕೆಂಪು, ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ ತಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಪಾತದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ರೋಡೋಡೆಂಡ್ ರಾನ್ ಕೇವಲ ನಿಚ್ಚಳ ಕಪ್ಪು ಆಕೃತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಕಡುಕೆಂಪು ಹೂಗಳು ದಟ್ಟ ಹಸಿರೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದವು. ತೆರೆದ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಮೈಸವರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೋಟು, ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಫ್ಲರ್ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಪ್ರತೀಕ್ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ "ನಿಂಗೆ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ, ಅದು ಎಂಥಾ ಚಳಿಯೆಂದು, ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಜುಗರವಾದೀತು" ಎಂದು. ಪ್ರತೀಕ್ ನ ಮುದ್ದು, ಸನಿಹಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಯಬೇಕು, ಪ್ರತೀಕ್, ಪ್ರತೀಕ್... ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ತನ್ನ ಜೊತೆಯೇ ಇದ್ದ ಹಾಗೇ.

ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ... ಎಲ್ಲಿ ಬಂದೆ... ಏನನ್ನರಸಿ ಬಂದೆ... ಪ್ರತೀಕ್ ನೀನು ಯಾರು ನನಗೆ... ಇಷ್ಟು ದೂರ... ಎಂಥಾ ಹುಚ್ಚು..

ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ರೂಮಿನ ತುಂಬಾ ಕತ್ತಲು ತುಂಬಿತ್ತು. ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮೇಜು, ಕುರ್ಚಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ಜೀವಂತ ಆಕೃತಿಗಳಂತೆ ಕಂಡು ಭಯವಾಯಿತು. ಶಾಲಿನಿ ಹೋಗಿ ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಹತ್ತಿಸಿದಳು. ತಕ್ಷಣ ಹಿಂದೆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿದ, ತನ್ನ ಸೊಟ್ಟ ನೆರಳನ್ನು ಕಂಡು ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ಇದುವರೆಗೂ ಕಂಡಿರದೇ ಇದ್ದ ಹೂದಾನಿಯೊಂದು ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲೇ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ, ಬಿಳಿಯ ಪೋರ್ಸಲೈನ್ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತಾರ ಬಿಡಿಸಿದ ಸುಂದರ ಹೂಗಳು. ಅವುಗಳ ಪಕಳೆಗಳು, ಎಲೆಗಳು ಒಣಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ಉದುರಿತ್ತು. ತಲೆ ಎತ್ತಿದಾಗ ಎದುರು ಕಿಟಕಿಯಾಚೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮಂಕು ಬೀದಿ ದೀಪವೊಂದು ಕಣ್ಣು ಮಿಣುಕಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಶಾಲಿನಿ ಹಾಗೇ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಳು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದ, ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದ ಸ್ಯಾಂಡ್ ವಿಚ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ತಿನ್ನೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

ಸುತ್ತಲೂ ಜೀರುಂಡೆಗಳ ಶಬ್ದ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ. ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೋ ಮೂಲೆಗೆ ಬಂದಂತೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಫಯರ್ ಪ್ಲೇಸ್ ನಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಇದ್ದಿಲು. ಅದೇಕೋ ಅದರ ಕಾವಿನ್ನೂ ಅರೇ ಇಲ್ಲ, ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ ಬೆಚ್ಚಗಿರಬಹುದು

ಎನ್ನಿಸಿತು. ಈ ಮರದ ನೆಲ ಅದರ ಮೇಲಿನ ಹೂದಾನಿ, ಕಾರ್ಪೆಟ್, ಮರದ ಸೂರು, ದೊಡ್ಡ ಗಾಜಿನ ಕಿಟಕಿಗಳು, ಪೋರ್ಟಿಕೋದಲ್ಲಿ ಸ್ತಭ್ದವಾಗಿರುವ ಪೇಲವ ಹೂಬಳ್ಳಿಗಳು, ಸುತ್ತುವರಿದ ದೇವದಾರು ಮರಗಳು. ಅದೇಕೋ ಇದು ತನ್ನ ಜಾಗವಲ್ಲ.. ತಾನು ಹೀಗೆ ಕೂತಿರುವುದು ಯಾರಿಗೋ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.... ಬೇಡದ ಅತಿಥಿ ಬಂದಾಗ ಸಹಿಸುವಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾರೆ ಎನಿಸಿತು.

ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾರೊಂದು ಕಿರ್ರನೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಿರುಗಿದ ಶಬ್ದ ಶಾಲಿನಿ ತನ್ನ ಮುದುಡಿದ ಸೀರೆಯತ್ತ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಅರೆ, ಇನ್ನೂ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಲ್ಲ. ಮುಖ ತೊಳೆದಿಲ್ಲ. ಎದ್ದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ಸೋಪು, ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಟರ್ಕಿಶ್ ಟವೆಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಟ್ಯಾಚ್ ಬಾತ್ ರೂಮಿನತ್ತ ನಡೆದಳು.

ಬಾಗಿಲು ಕಿರ್ರೆನ್ನುತ್ತಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಹಾಲು ಬಿಳಿಯ ಟೈಲುಗಳ ಹೊದಿಕೆಯ ವಿಶಾಲವಾದ ಬಾತ್ ರೂಮಿನ ತುಂಬಾ ಹರಡಿದ್ದ, ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ತೂರಿಬಂದ ಮುಸುಕು ಬೆಳಕು. ದೊಡ್ಡ ವಾಷ್ ಬೇಸಿನ್, ಅಲಂಕೃತ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಕನ್ನಡಿ, ಶವರ್, ಗೀಸರ್, ಅಗಲವಾದ ಬಾತ್ ಟಬ್. ಅದೇಕೋ ಆ ಬಾತ್ ಟಬ್ ಕಂಡು ಅವಳು ಹಿಂಜರಿದಳು. ಆಗಲೇ ಅವಳು ಕಂಡದ್ದು. ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡಿಯ ಮೂಲಕ.. ಶಾಲಿನಿ ಹಾಗೇ ಕಲ್ಲಾದಳು...
ಗೌರವರ್ಣದ ಚೆಲುವೆ. ನೀಳವಾದ ತೆಳುವಾದ ಶರೀರ. ಕಣ್ಸೆಳೆಯುವ ಮೈಮಾಟ, ಹೊಳಪಾದ ಹೊಂಗೂದಲು, ನೀಲಿಕಣ್ಣು, ಕಣ್ಣಿನ ತುಂಬಾ ಕನಸು, ಕೆಂಪು ತುಟಿಗಳಂಚಿನಲ್ಲಿ ಹೂನಗೆ... ಆಗ ತಾನೇ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಮೈಯಿಂದ ಹಬೆ ಏಳುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೈಚಾಚಿ ಅಲ್ಲೇ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಿಳಿನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಟವೆಲ್ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಮೈಯೊರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಪಕ್ಕದಲೇ ಇದ್ದ ಪೌಡರ್ ಡಬ್ಬಿ ತೆಗೆದು, ಮೈ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಪೌಡರ್ ಸಿಂಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ವಿಚಿತ್ರ ವಾಸನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾನೆಂದೂ ಅರಿಯದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಾದಕತೆ. ಅಲ್ಲೇ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಹೂಗಳಿದ್ದ ಬಿಳಿಯ ಗೌನ್ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಹಾಗೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ನೀಲಿ ಬಾತ್ ರೂಂ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಟವೆಲ್ ನಿಂದ ತಲೆಯೊರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಬೆಡ್ ರೂಮಿಗೆ ನಡೆದಳು.

ಹಾಗೆ ಬಂದು ಬೆಡ್ ರೂಮಿನ ನಿಲುಗನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಳು. ಡ್ರಾಯರಿನಿಂದ ಬ್ರಶ್ ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಹೊಂಗೂದಲನ್ನು ಬಾಚಿದಳು. ಅದು ಅಲೆಅಲೆಯಾಗಿ ನುಣುಪಾಗುವವರೆಗೂ.. ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮಾರು ಹೋಗಿ ಹಾಗೇ ತನ್ನತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು.. ಒಳಗಿನಿಂದ ಪುಟ್ಟ ಪರ್ಫ್ಯೂಮ್ ಬಾಟಲೊಂದನ್ನೆತ್ತಿ ಒಂದನ್ನು ಹನಿ ಕಿವಿಗಳ ಹಿಂದೆ, ಕತ್ತಿನಡಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದತ್ತ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಅವಳ ಗಮನ ಟೇಬಲಿನತ್ತ ಹರಿಯಿತು. ಅವಳು ಅತ್ತ ಬಾಗಿದಾಗ ಎದುರುಗಡೆಯೇ ಇದ್ದ ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮುಖ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಗಾಜಿನ ಹೂದಾನಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಗಳನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಜೋಡಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಅಚ್ಚ ಬಿಳಿಯ ಹೂದಾನಿಯಲ್ಲಿ ದಟ್ಟ ಹಸಿರೆಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಕಡು ಕೆಂಪು ರೋಡೋಂಡೆಂಡರಾನ್ ಹೂಗಳು. ಅವಳ ಬಿಳಿಯ ಬೆರಳುಗಳು ಮೋಂಬತ್ತಿ ದೀಪದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಪೋರ್ಸಲೈನ್ ಬೆರಳುಗಳಂತೆ... ಅವುಗಳು ಅಲುಗಿದ್ದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ವಜ್ರದುಂಗುರ ಫಳಫಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇವಳಾರು... ಮಿಸೆಸ್ ವೆಸ್ಟ್.....ಅದೇಕೆ ಇವಳನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದಂತೆನಿಸುತ್ತದೆ.. ಹೂದಾನಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನೋಡಿದಳು.. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ತಕ್ಷಣ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು "ಕಮ್ ಇನ್" ಎಂದಳು. ಅವಳು ಹಿಂದುರುಗಿ ನೋಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಟ್ರಿಮ್ಮಾಗಿ ಯೂನಿಫಾರ್ಮ್ ಧರಿಸಿದ ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ ಎಣ್ಣೆಗೆಂಪಿನ ಯುವಕ. ಮುಖ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣದೆ, ದೇಹದ ಆಕಾರ ಮಾತ್ರ ಮೂಡಿತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ.

"ಸಾರಿ ಮ್ಯಾಮ್, ನನಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ..." ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿದ.

"ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಒಳಗೆ ಬಾ"

ಅವಳ ತುಟಿಯಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕಿರುನಗೆ ಮೂಡಿತು.

ಹಾಗೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಗೆಂಪು ಪೋರ್ಸಲೈನ್ ಕಪ್ಪು ಸಾಸರ್, ಟೀ ಕೋಜಿ ಹೊದಿಸಿದ ಪಾಟ್.

ಅವಳು ಮುಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಳು.

"ನಾನು... ನಿನಗಾಗಿಯೇ ಕಾದಿದ್ದೆ... ಬಾ" ಎಂದಳು ಮೆಲ್ಲನೆ, ಅವನು ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡ.

"ಇಲ್ಲ... ಮ್ಯಾಮ್.."

"ಮ್ಯಾಮ್ ಅನ್ನಬೇಡ...."

ಅವನ ಕಿಸಿವಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅವಳು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು. ಮೋಂಬತ್ತಿಯ ದೀಪದಲ್ಲಿ ಅವಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪೋರ್ಸಲೈನ್ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಕಂಡಳು. ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಒಡೆದು ಹೋಗುವ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಡದೇ ನಿಂತಿದ್ದ. ಅವಳು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಟ್ರೇ ತೆಗೆದು ಟೇಬಲ್ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಅವನತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿ ನಿಂತಳು.

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸಾರಾ.... ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೇ ಕರಿ..."

ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಮಾದಕವಾಗಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಹೊಳಪೇರಿದ್ದವು. ಎದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಏರಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

"ಮ್ಯಾಮ್"

"ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮ್ಯಾಮ್ ಎನ್ನಬೇಡ"

ಅವಳು ತನ್ನೆರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು.

"ಎಷ್ಟು ದಿನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದೀನಿ ನಿನ್ನ... ನಿನ್ನ ಕಂಡಂದಿನಿಂದ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ನೀನೇ..."

ಅವನು ಹೆದರಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದ.

"ಹೆದರಬೇಡ. ಸಾಬ್ ಇನ್ನೂ ೩ ದಿನ ಊರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಗಳಿಗೆಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ತವಕ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ..."

ಅವನೀಗ ಭಯಗೊಂಡ. ಏನೂ ಮಾಡಲೂ ತೋಚದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಸರಿದ, ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಂಡ.

"ಮ್ಯಾಮ್... ನಾನು ನಿಮ್ಮ.. ನಿಮ್ಮ.. ನೀವು... ನನ್ನ... ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ.."

"ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ.. ನಿನಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಪರಿತಪಿಸಿದ್ದೇನೆ.. ಗೊತ್ತಾ, ನೀನು ಕಾಡಿದಂತೆ ನನ್ನನ್ಯಾವ ಗಂಡಸೂ ಕಾಡಿಲ್ಲ. ಅತ್ತ ನೋಡು... ಆ ಕಿಟಕಿ ಆಚೆ ನಿಂತಿದೆಯಲ್ಲಾ ಆ ರೋಡೋಡೆಂಡರಾನ್ ಮರ.. ಮೈ ತುಂಬಾ ಬಯಕೆ ಹೊತ್ತು... ಕಾಯುತ್ತಾ ವರ್ಷಗಳಿಂದ... ಹಾಗೇ ನನಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಯುಗಗಳಿಂದ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೋ ಎಂದು..."

ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಮೆದುವಾಗಿ, ಮಾರ್ದವ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅವಳ ತೋಳುಗಳು ಅವನ ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಬಿಗಿಯಾದವು. ಅವನು ಹಿಂಜರಿದಂತೆ ಅವಳ ಹಿಡಿತ ಬಲವಾಯಿತು. ಅವಳು ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೇ ಅವನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಳು. ಅವನನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ. ಹಾಗೇ ತನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಜಾರಿದ ಹೊಂಗೂದಲನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಅವನ ಕೆನ್ನೆ ಸವರಿದಳು. ಅವನ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಅರೆಬಿರಿದ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ತರುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. "ನನಗೆ ನೀನು ಬೇಕು..." ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನು ಸೆಟೆದ ತನ್ನ ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಬಳಸಿದ ಅವಳ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದು ಅವಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂದೆ ತಳ್ಳಿದ. ಮೈಮರೆತಿದ್ದ ಅವಳ ಆಯತಪ್ಪಿ ವಾಲಿ ಹಾಗೇ ಕಾರ್ಪೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಹೊಂಗೂದಲು ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿತು. ಬಿದ್ದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಅವಳ ಹಣೆ ಮಂಚದ ಕಾಲಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ರಕ್ತ ಒಸರತೊಡಗಿತು. ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡ ಅವಳು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ತಲೆ ಎತ್ತಿದಾಗ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಡ ಕಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ತುಟಿಗಳು ಬಿಳುಪೇರಿತ್ತು. ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೇಲೆದ್ದಾಗ ದೇಹ ಕೋಪದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತುಟಿಗಳು ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನಿಂತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹರಿಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಲೋಹದ ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿನ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಿತು. ಅವಳು ಅದರತ್ತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದಳು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಳು. ಅವಡುಗಚ್ಚಿ ಅವನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ನೋಡಿದಳು. ಮರುಕ್ಷಣ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅವನತ್ತ ಎಸೆದಳು. ಅದು ನೇರವಾಗಿ ಅವನ ಹಣೆಗೆ ಹೊಡೆದಂತೆ, ಅವನು ತತ್ತರಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ. ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದ. ಆ ಏಟಿಗೆ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದ ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಅವನ ಮುಖದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತೇಜವಾಗಿ ಉರಿದು ಆರಿಹೋಯಿತು. ಆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅವನ ಮುಖ ಶಾಲಿನಿಗೆ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಹುಬ್ಬಿನ ನಡುವಿನಿಂದ ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ ರಕ್ತ ಒಸರುತ್ತಿದ್ದ ಮುಖ. ಪ್ರತೀಕನ ಮುಖ.. ಅದೇ ದಟ್ಟ ಹುಬ್ಬುಗಳು. ಅದೇ ಪೊದೆ ಮೀಸೆ, ಅದೇ ಎಡಗೆನ್ನೆಯ ಮೇಲಿನ ಮಚ್ಚೆ... "ಪ್ರತೀಕ್!" ಶಾಲಿನಿ ಕಿಟ್ಟನೆ ಕಿರುಚಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲಿಟ್ಟಿತು...

ಶಾಲಿನಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗ ರೂಮಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಕು. ಪಕ್ಕದ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಮಂದ ಬಿಸಿಲಿನ ಕೋಲುಗಳು. ಮೈಚಳಿಯಿಂದ ಸೆಟೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಪ್ರತೀಕ್ ಎಲ್ಲಿ... ತಾನೆಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ... ಕಾರ್ಪೆಟ್ ಮೇಲೆ ಹಾಗೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಶಾಲಿನಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಎದ್ದಳು. ತಾನಿಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಬಂದೆ. ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಒಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಾಗ ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದವು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಸಂಜೆ ನೆನಪಾಗತೊಡಗಿತು. ಎದ್ದು ನಿಂತು ಕಾಲಿನ ಜೋಮು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ನಡೆದಳು. ಪರದೆಗಳನ್ನು ಸರಕ್ಕನೆ ತೆರೆದಳು. ಎದುರು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬಿಳಿ. ಮರಗಳು, ಮನೆಗಳು, ಹುಲ್ಲು, ಬೇಲಿ, ದೀಪದ ಕಂಬ ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೂ ಹಾಲ್ಬಿಳಿ ಹಿಮದ ಹೊದಿಕೆ. ಅವಳಿಗೆ ಹೃದಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಹಾಗೇ ಮಂಚದ ಪಕ್ಕದ ಕಿಟಕಿಯತ್ತ ನಡೆದು ಹೊರಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಮರಗಳ ಒಂದೊಂದೆಲೆಯ ಮೇಲೂ ಹಿಮ.... ಹಾಗೇ ಪುಟ್ಟ ಗೇಟಿನಾಚೆ ಫುಪಾದತ್ತ ಬಾಚಿ ನಿಂತಿದ್ದ ರೋಡೋಡೆಂಡರಾನ್ ಮರದ ಮೇಲೂ.. ಆ ಮರವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲೂ ಕಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ....

ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹರಡಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಬಿಳಿಬಿಳಿ ಹಿಮದ ಹಾಸು... ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಗತಾನೇ ಉದುರಿದ್ದ ಆರಕ್ತ ರೋಡೋಡೆಂಡರಾನ್ ಹೂಗಳು....

Matrimonial

Alliance Invited for a Smarta, Kannada Brahmin boy, DOB: 27th May 1992, Gotra: Kashyapa, Rashi: Meena, Nakshatra: Uttarabhadra, Qualification: B.E. Production VJTI- Mumbai working at Easyserve Marketing, Operation Head in Mumbai.

Contact: Mrs. Sriprabha Sathyanarayana

Contact No.: 9840494853

Few More Strides Before the Centenary

✍ **M. A. N. Prasad**

We are bringing from this issue a serial by M.A.N. Prasad about the Association. Prasad has been associated with the management of the Association for more than two decades and has gone through the times when we renovated and rebuilt our building. He will be sharing his intimate knowledge of the Association with the readers through these columns.

- Editor

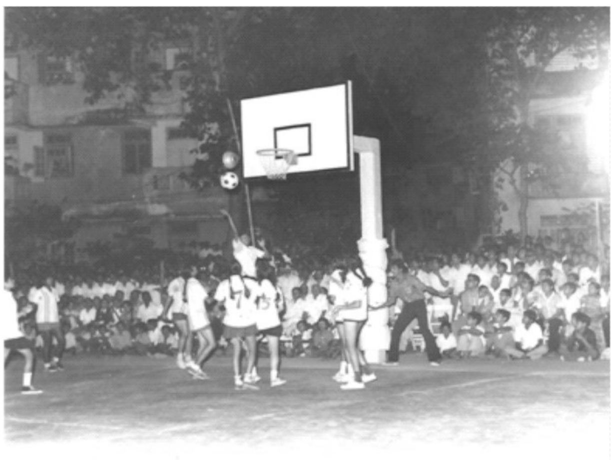

Behind our association's building there is a triangular patch of land, which is marked as recreational area. Association has been paying ground rent and had established a basketball court in this ground. In the 40's, basketball was a popular game with association and it could take pride that many of its players represented the state. It used to hold annually basketball tournaments in this ground, which were a big draw.

Over time, the attraction for basketball waned. The court was not regularly used. It occurred to us that this place could be developed by laying two tennis courts, which would not only cater to our members but also to members of neighbourhood. We collected signature of our members and also residents in neighbourhood and made a letter to the Garden Dept. seeking permission to lay two tennis courts as planned.

Seva Bharathi, a women's organization, which was a Dadar – Matunga branch of All India Women's Conference (AIWC) had been allowed to put up their building on this play ground, many years ago. As this land was surrounded by buildings all round, their drainage line had to go through one of the neighbour's compound. I am told that they approached us and our elders were kind enough to let their drainage pass through our compound.

When we went to the Garden Superintendent's office to submit our letter, we came to know that the ground has been given to Seva Bharathi and they have plans to put up a 'mall kambh' there. An inaugural function was planned, at which the Municipal Commissioner would be the Chief Guest. We were shocked. We were in the habit of paying ground rent in advance for five years and that should have covered the next 2-3 years. How could they overlook this and give the ground to someone else?

We represented the case with the Municipal Commissioner. He called the Seva Bharathi, Association and the Garden Dept. to his office. We had taken an album full of photographs showing the usage of the ground since past many years, tournaments conducted there, huge gathering of public at these matches, etc. we also told him that

we have paid the ground rent in advance. We told him that if he comes as a chief guest for their inaugural function, he will face a lot of embarrassment as our members and neighbours will come to the function and stage a protest.

He asked the Garden Superintendent as to on what basis the ground has been given to them. The Garden Superintendent conveniently said that our file is missing and so there could be some mix up.

The municipal Commissioner then said that the ground is in your custody. We will reconstruct the file and sort out the matter. He also said that he would not be attending their function.

We were later advised by many well-wishers not to go by the Commissioner's words. We need to safe guard our interest by filing a civil suit. We did that also.

Cold war: Now that their grandiose plan got scuttled, Seva Bharathi was seething with rage. They wanted to settle score with us. They made a complaint with the local ward office that though the ground is under our care, we are not taking proper care of it. Stray cattle come on the ground. Since their members have to cross the ground to reach their building, they find it very difficult.

The ward officer called us to his office to enquire about the issue. We said that there is a wide gate is at one end of the ground. It is kept open so that Seva Bharathi's members have an access to their building. The best solution to prevent cattle is to put up a wicket gate, which will allow people to come in, but will prevent cattle straying in to the ground. We requested that we be allowed to put up a wicket gate. The ward officer was convinced and gave us the necessary permission. We put up a wicket gate.

After a few months, Seva Bharathi again had a complaint. They said that many of their members are disabled and used devices like wheel chair. The wicket gate at one end of the ground does not allow the wheel chair to come up to their building, causing a lot of hardship for them. They would therefore appeal to the ward officer to get the wicket gate removed. In response to this, the ward office asked us to remove the wicket gate and we complied

There was a door in the rear side of our compound, which gave us an access to the playground. One fine day, mysteriously there came up a wall blocking this door. Few days later, the wall was brought down in an equally mysterious manner.

In the meanwhile, the advance rent that we had paid was getting over and we once again paid ground rent for the next 5 years through post. Surprisingly, it got accepted.

Seva Bharathi had some access to Sri. Sharad Pawar and used his influence to prevail upon the Garden Department. We in turn got the Karnataka Chief minister Sri. Gundu Rao to write to them that ours is a minority institution and our privileges should not be tampered with.

Days dragged on. Again, the ground rent was to be paid. We paid for the next 5 years through post. But the garden dept. was cautious this time. They refused to accept the payment. Once our rental period was over, the garden department decided not to give the ground to either of us, and convert it into a garden.

The Word Brahmana is a much later attribute

✍ Dr. B. R. Manjunath

Rigveda speaks of **VIPRA**, which is made up of two syllables VI meaning VIDYA, and PRA meaning PRAGNYA. One who understands Knowledge.

During Rigveda times, he was a scholar, whose purpose in his entire life was to study. learn and disseminate this knowledge to others. Rigveda is composed of **Mantra**s/**Sukta**s which are also called **RIK.**

Later during Yajurveda, rituals in performing Yagnya/sacrifice, were named as **Brahmana**s. Much later, this Brahmana name was also applied to the people or priests who engaged themselves in performing these rituals during Yagnyas. Thus in the performance of Yagnya, there were two distinct duties assigned to two different groups. Those who recited RIK and invited the GODS and those who offered AHUTI/sacrifice through Fire to these GODS.

Over ages, unfortunately, like all professions, jobs have been passed away, hereditarily. Even today. Doctors sons become doctors, IAS officer's sons become IAS officers, Judges son inherit Judgeship. Prime Minister sons inherit Prime Ministership.

But coming to what a Brahmin should observe and practice.

Brahmins during the vedic times believed that all power came from the worship of AGNI/FIRE. But post Vishwamitra it went through a tremendous change.

They understood that SUN was the Prime force which sustained all Life on this earth. The recital of Savitr Mantra in Gayatri chandas, while taking Sun Bathing created a vibration, which unified you with the Universal Energy. They also understood, that it is the Sun Light which provokes the intellect and Body Health. Today we call it as VITAMIN D.

The Savitr Mantra exactly says just that **Oh You GOD, who is most eminent among all the stars The one who is burning, Please provoke my Mind and Body.**

This has to be recited by washing ourselves and sitting in Sunlight, at a time when the sun light does not contain, harmful Ultra violet or X-rays, and expand our skin area, by holding Breath (Pranayama), and do sun bathing, where upon vitamin D is produced in our Body. Without vitamin D, our Brain and Bones become brittle.

This is called Sandhya Vandana. This has to be performed in Sunlight and not in a dark corner named pooja griha.

Jains eat vegetarian food, as they hold the principle of Ahimsa or non-violence. Brahmins have no objection on violence as it is part and parcel of Nature.

Brahmins were eating Meat in the vedic times. But after Vishwamitra, they gave up eating meat on the following principle.

A man's health depends upon three factors. one third on his genes inherited from his parents. There is nothing we can do on this. One third, on the environ ment we live in. We have some control, but not a great deal. One third on the food we intake, on which we can exercise total control.

Brahmins abhor touched food or **Ucchishta Bhojana**. Not even Father and Son eat in the same plate.

The only untouched food in this world is the Plant food, which is also the primary food. Plants take, air, water and cook them in sunlight. This is called photo synthesis in the modern times. But our ancestors knew this and called this **Savitr Bhojana.**

The animals eat this Food, and then if humans eat the animals, it becomes a secondary or touched food, as animals add their hormones/toxins to their flesh.

Some foods are third hand or even fourth hand, like chickens and fish. These are contaminated foods.

Our ancestors understood that our behaviour and mindset/thought process were dependent upon the food we intake. That is how they classified food as Saatvik or Taamasic. A soldier needs to fight and his thought process and behaviour needs considerable strength and courage. But a scholar who engages in studies and reserch, needs a calm mind and behaviour.

This is the reason Brahmins gave up eating meat and became vegetartians.

No where in any scriptures, it is mandated that a Brahmin should wear three threads/ yagnopaveeta.

Upaveeta means a cloth covering the upper portion of the Body. It is mandated that a Scholar should always cover himself with an upper cloth to cover his chest, as he is engaged in teaching. But there are times, when he cannot wear such clothes, when he is cleaning himself. But as a symbol he wears three threads at those times.

The Three threads are not just for Brahmins. They are worn by all three Castes. Kshatriya and Vaishya also wear these three threads. But only a person intending to be a householder or Grihasta is supposed to wear these threads, which symbolise, thre characterstics of a Householder. or **Purusha traya.**

Which means, KAMA, ARTHA, DHARMA.

A householder should have desire or aspiration KAMA, meaning i should study a vidya, acquire proficiency, have a good family and life. To fulfill these aspirations, he has to acquire WEALTH, ARTHA. But once you acquire Wealth, you also acquire EGO. Therefore, you need to adopt a code of EHICS/ DHARMA.

Thiis is the meaning of Janeu.

A Brahmin should therefore follow these *Recite Savitr mantra, while sun bathing to acquire intellect and body health, Eat only sun baked food, Learn, and disseminate the Knowledge, Should not own any property*

Why the last one?

Any person who owns property has to fight for it and therefore should posess/acquire physical strength, like a soldier /kshatriya.

If a person who is intellectually strong, also becomes physically strong, then He becomes a GIANT/DAITYA and he can be conquered or subjugated only by GOD.

This is the story that is repeated in all Hindu Mythological stories. A Rakshasa is invariable a Brahmin, who also becomes a KING and becomes inconquerable. There is not a single Rakshasa, who is not a Brahmin.

Owning Property leads to one becoming a DAITYA.

The Grand Land of India- as seen by Mark Twain

One man wrote: “So, Mark Twain came to India and conquered the people. What the British with nearly a hundred and fifty years of strong rule could not achieve, he could do in one day by being at Home to the people. They had read Mark Twain and were greatly responsive to his subtle humor and highly exaggerated stories.”

Mark Twain had read over much about the subcontinent and imagined its “Aladdin Lamp” atmosphere, but even so he was not prepared for what he encountered between January 18 and March 31, 1896:

“There is only one India! It is the only country that has a monopoly of grand and imposing specialties. When another country has a remarkable thing, it cannot have it all to itself some other country has a duplicate. But India that is different. Its marvels are its own; the patents cannot be infringed; imitations are not possible. And think of the size of them, the majesty of them, the weird and outlandish character of most of them!”. “India had the start of the whole world in the beginning of things. She had the first civilization; she had the first accumulation of material wealth; she was populous with deep thinkers and subtle intellects; she had mines, and woods, and a fruitful soul.”

As he traveled through Bombay, Pune, Allahabad, Banaras, Calcutta, Darjeeling, Agra, Jaipur, Delhi and other cities, mostly by train (of which he had much to say), the American humorist gathered impressions and crafted them into descriptions. He later wrote about the animals in India, with special reference to the crows and lions and an elephant ride that made him feel quite regal. He gave tales of life in Indian hotels, of fancy parties and long names, of street scenes and fakirs, of the elaborate Indian costumes that made him wax poetic, and even of long-forgotten historical events. An example: “In other countries a long wait at a train station is a dull thing and tedious, but one has no right to have that feeling in India. You have the monster crowd of bejeweled natives, the stir, the bustle, the confusion, the shifting spendors of the costumes. dear me, the delight of it, the charm of it are beyond speech.”

Following the Equator: Following the Equator is thought by many to be Mark Twain’s best travelog, an example of his observations of human dignity and debasement. Travel accounts interested him throughout his life, and he wrote about his trips to Europe and around the American continent. He liked history, biography and travels. He roamed about with an open eye and a receptive mind and told vividly of what he saw. His keen eye detected shams which he exposed with sympathy due to a tolerant attitude about the human condition. His intense interest in social problems and his travel-guide craft reached their height in Following the Equator. Permeated with his uniquely singular stories and whimsies, it received fine reviews during his lifetime. He considered it among his finest efforts.

Twain was especially impressed with the brilliant color and uncommonness of the Eastern costume. There were many sights of Oriental beauty in India, from “the tender shapely bodies, slim legs and arms and little feet and hands of the Indian woman and the rich and vivid deep colors of the graceful robes they wear usually silks, soft and flimsy,” to the extraordinarily glittering dress of the maharajahs and princes. It was “all color, bewitching color everywhere, all around, all the way around.”

There is no doubt that Twain was shaken by the reality he found in India. First in Bombay, then village by village, the immensity of history and of want fell upon his weary eyes. Like a mountain climber, he went through ups and downs of illness and robustness, of gaity and grief, of distress and wonderment. Any modern-day pilgrim could sympathize with such extremes.

But never did his humor fail him. Encountering the firm Indian pillow in a hotel for the first time, he quipped: “In India from the beginning, in time of war, breastworks have been built of hotel pillows. It was found that a cannon ball could go through earth or sandbag, but when it hit a pillow, it hit with a dull thud and dropped to the ground.”

The Oxford of India: Despite the crowded and frequent funeral experiences, Banares was not entirely a disappointment to Mark Twain. He called it “the Oxford of India” for its wealth of Hindu and Sanskrit studies. He met the priests who purported to broker salvation for the pious contributor, but he also met a real holy man in whom Hinduism and saintliness became embodied for him. The man’s name was Swami Bhaskaranand Saraswati. Twain visited the Swami, who had studied Vedanta philosophy and renounced the world, in a small garden called Anandabag where he lived. This soul impressed Twain as a great spiritual leader and scholar, compelling him to write: “He is no longer a part or feature of this world. He is utterly holy, utterly pure.” Their meeting was enthusiastically retold by Twain again and again, “There he is. He is minus the trappings of civilization. He hasn’t a rag on his back. But he has perfect manners, a ready wit and a turn for conversation.”

After his meeting with the Indian holy man, he reflected at length on the matter: “He has my reverence. And I don’t offer it as a common thing and poor, but as an unusual thing and of value. The ordinary reverence, the reverence defined and explained by the dictionary costs nothing. Reverence for one’s own sacred things parents, religion, flag, laws, and respect for one’s own beliefs these are feelings which we cannot even help. They come natural to us; they are involuntary, like breathing. There is no personal merit in breathing. But the reverence which is difficult, and which has personal merit in it, is the respect which you pay, without compulsion, to the political or religious attitude of a man whose beliefs are not yours. You can’t revere his gods or his politics, and no one expects you to do that, but you could respect his belief in them if you tried hard enough. But it is very, very difficult; it is next to impossible, and so we hardly ever try. If the man doesn’t believe as we do, we say he is a crank, and that settles it. I mean it does nowadays, because now we can’t burn him.”

Mark Twain eschewed prejudice most of the time, and those that remained with him did not sully seriously his basic conception of man and the world, for he could laugh through them at the stupidities of individuals both at home and abroad. Mr. Bandaranaike, the late Prime Minister of Sri Lanka, appreciated Twain’s “mixture of humorous sympathy for the underdog and moral indignation about the cruelties and hypocracies of mankind,” adding, “How could I be hostile to a country that produced Mark Twain?”

Nonetheless, Mark Twain never truly comprehended Hinduism. Through Rev. Parker’s eyes he saw the darker side the unfortunate practices of making religion a business, and the immense poverty (which he rightly blamed on India’s invaders).

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಂಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಭಾನುವಾರ, ಜನವರಿ 8, 2023 ಸಂಜೆ 6.30ಕ್ಕೆ

ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ ಸಂಜೆ

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಕಲಾವಿದರಾದ

ಶ್ರೀಮತಿ ಮಂಗಳಾ ರವಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಪ್ರಿಯಾ ರಘುನಂದನ್

ಶ್ರೀ. ರವಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಮತ್ತು ತಂಡದವರಿಂದ

ಬನ್ನಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎದೆತುಂಬಿ ಕುಣಿಯೋಣ.

*****

ಶನಿವಾರ, ಜನವರಿ 21, 2023 ಸಂಜೆ 6.30ಕ್ಕೆ

ಅಂತರ್ಯೋಗ ಸುಧಾ

(ನೃತ್ಯ, ಯೋಗ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದ ಸಮಾಗಮ)

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಭರತನಾಟ್ಯ ಕಲಾವಿದೆ ಡಾ. ಪ್ರಿಯಾ ಗಣೇಶ್
ಮತ್ತು ತಂಡದವರಿಂದ

ಸ್ಥಳ : ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಸಭಾಗೃಹ, ನಂ. 393, ಭಾವುದಾಜಿರಸ್ತೆ, ಮಾತುಂಗ (ಪೂರ್ವ), ಮುಂಬೈ – 400019.
ದೂರವಾಣಿ : 022 2403 7065.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಲು ಬರುವು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬಯಿ
ಮತ್ತು
ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಇವರು ಜೊತೆ ಗೂಡಿ ನಡೆಸುವ

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಬಂಗಾರ ಹಬ್ಬದ ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆ - 2023

ಉಪನ್ಯಾಸಕರು : ಡಾ. ಟಿ. ಎಸ್. ಸತ್ಯವತಿ (ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ವೇದ ಪಾರಂಗತರು)

ವಿಷಯ : "ಭಾರತೀಯ ಸಂಗೀತದ ಬೇರು, ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಮೂಲ ಗುರಿ"

ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ಸಮಯ: 04–02–2023ರ ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 6.00 ರಿಂದ 7.00ರ ವರೆಗೆ ಹಾಗೂ

ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ಸಮಯ : 05–02–2023ರ ರವಿವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.00 ರಿಂದ 1.00ರ ವರೆಗೆ

ಸ್ಥಳ : ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಕಿರು ಸಭಾಗೃಹ, 393, ಭಾವುದಾಜಿ ರಸ್ತೆ, ಮಾಟುಂಗ, ಮುಂಬಯಿ – 400 019

ಡಾ. ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ
ಗೌ. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ
ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್, ಮುಂಬೈ

ಡಾ. ಜಿ. ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯ
ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು
ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

THE MYSORE ASSOCIATION, MUMBAI

Holds a DIALOGUE with

Hon'ble Swami CHIDANANDA

Esteemed Scholar Writer who was trained in his early years by

Swamy Chinmayananda

On

HINDU, HINDUISM, ORIGINS, KNOWLEDGE

AND

BEHAVIOURAL MODEL

On Sunday, January 22, 2023, at 10 in the Morning

Venue : The Mysore Association Auditorium,
393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai 400 019.

This is a non-political Dialogue, we invite one and all to participate and Gain knowledge and spread it around.

Ms. Kamala K
President

Dr. Ganapati Shankarling
Hon. Secretary

Phone: 022 24097065, E-mail: mysoreassociation.mumbai@gmail.com
GPS : Mysore Association, Mumbai

On Saturday, January 28, 2023, at 10 in the Morning

Talk and Dialogue with

Adv. SAI DEEPAK

Esteemed Scholar and Senior Advocate, Supreme Court

HINDUISM, ORIGINS, DEVELOPMENT AND CORE BELIEFS

This is a non-political Dialogue, we invite one and all to participate and Gain knowledge and spread it around.

Venue : The Mysore Association Auditorium, 393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai 400 019.

Edited by Dr. Jyothi Satish, Printed & Published by Hon. Secretary, The Mysore Association Bombay, Mumbai - 400019. Tel: 2403 7065
Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com Website: www.mysoreassociation.in Printed by Aarati Art Printers, Fort, Mumbai - 1 Mob.: 98201 60077